

Az ítéltábla a pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** az **I.r.** és **II.r. alperes** ellen kártérítés megfizetése iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. október 13. napján kelt 31.P.20.593/2011/11. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. és 22. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a felperes a fellebbezési eljárásban teljes mértékben peresztes lett.

A fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság az ítéletében elutasította a felperes keresetét és arra kötelezte, hogy fizessen meg az alpereseknek együttesen 10.000,-Ft perköltséget.

Az indokolásban rögzítette, hogy az I.r. alperes az ítéletében arra kötelezte a ... Megyei Rendőr-főkapitányságot, hogy nem vagyoni kártérítés jogcímén a felperesnek fizessen meg 800.000,-Ft-ot. Az ítéletet a felperes fellebbezése folytán eljáró II.r. alperes részben megváltoztatta és a marasztalás összegét 1.200.000,-Ft-ra felemelte. Az ítélet indokolásában a II.r. alperes kifejtette, hogy nem találta kifogásolhatónak, hogy az I.r. alperes az ítélet meghozatalkori ár-és értékviszonyok alapján határozta meg a kártérítés összegét. Ennek az általa is osztott indoka az volt, hogy a károkozás és az érdemi döntés között közel hét év telt el, amely alatt az ár- és értékviszonyok oly mértékben megváltoztak, hogy a késedelmi kamat teljesen nem alkalmas a felperest ért kár kompenzálására. A felperes a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyet azonban a Legfelsőbb Bíróság elkésettség okán elutasított.

A perben a felperes kereseti kérelmet terjesztett elő az I.r. alperessel szemben az általa megítélt 800.000,-Ft nem vagyoni kártérítés után számított 617.720 Ft, míg a II.r. alperessel

szemben az általa megítélt 1.200.000,-Ft kártérítés után járó kamat megfizetését kérve. Kifejtette, hogy az alperesek tévedtek, amikor a döntéseik meghozatalakor az általuk megítélt nem vagyoni kártérítés összege után nem állapítottak meg törvényes késedelmi kamatot, holott ő a per során mindvégig kérte ezt. Az alperesek a kereset elutasítását kérték annak kiemelése mellett, hogy kártérítési perben nincs lehetőség a korábbi jogerős ítélet felülvizsgálatára.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítéletének indokolásában mindenekelőtt rögzítette, hogy a felperesnek a Ptk. 349.§ (1) és (3) bekezdésére alapított igénye csak akkor lehet alapos, ha teljesülnek a kártérítési felelősségnek a Ptk.339.§-a szerinti általános, illetve a 349.§-a szerinti különös igényérvényesítési feltételei. A felperes esetében azonban a kártérítési felelősség általános elemei közül sem a jogellenesség, sem a kár bekövetkezése nem állapítható meg. Kiemelte továbbá, hogy a bíróság kártérítési felelősségének megállapítására irányuló azon igény, amely önmagában a jogerős ítélet tartalmát jelöli meg a kereset alapjaként, nyilvánvalóan alaptalan. E körben csak és kizárólag az vizsgálható, hogy történt-e a bírósági döntés érdemére kiható nyilvánvaló és kirívóan súlyos jogalkalmazási tévedés, mérlegelési körben hozott döntésnél megállapítható-e a mérlegelés kirívó okszerűtlensége és megalapozatlansága. Ebben a körben azonban azt kellett megállapítania, hogy a jogerős ítélet mindenben megfelel a jogszabályoknak és a bírói gyakorlatnak, nem sérti a felperes állításával szemben a keresethez kötöttség elvét sem, ezért a kereset alaptalan. Rámutatott arra, hogy a Ptk.355.§ (1) bekezdése szerint a kárért felelős személy az eredeti állapotot köteles helyreállítani, ha pedig ez nem lehetséges, vagy a károsult ezt alapos okkal nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni. A Ptk.360.§ (1) bekezdése értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes és a (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a kárért felelős személy helyzetére a szerződés teljesítésében késedelmes kötelezetre irányadó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. Ennek a törvényi rendelkezésnek és a Ptk. 301.§-ában írt szabályoknak az a célja, hogy a károsult olyan helyzetbe kerüljön, amilyenben akkor lett volna, ha a károsodás nem következik be. Amennyiben azonban az elbírálás idején irányadó ár- és értékviszonyokban olyan jelentős eltérés mutatkozik, amely miatt a kártérítés és a kamat együttes összege e kompenzációt már nem képes betölteni, a bíróság - kellő indokkal az időközben bekövetkezett ár- és értékviszonyok változását kifejező, az elbírálás idején érvényesülő értékviszonyok alapján - határozza meg a nem vagyoni kártérítés mértékét. Ebben az esetben azonban nem jár a késedelem időpontjától számított kamat. Miután az ár- és értékviszonyok alapulvétele a károsodáskori értékviszonyok objektív változását kompenzálja, a jogerős döntés nem sérti a keresethez kötöttség elvét sem. Nincs szó tehát a jogerős ítélet esetében sem jogalkalmazói tévedésről, sem a mérlegelés kirívó okszerűtlenségéről, ezért a keresetet el kellett utasítani.

Az ítélet ellen, annak elsődlegesen a hatályon kívül helyezését, másodlagosan a megváltoztatását kérve a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Ennek indokolásában megismételte a kereseti kérelmében előadottakat, a késedelmi kamat fizetése iránti igényét. Változatlanul kihangsúlyozta azt is, hogy a jogerős ítéletben megállapított kártérítés 1.200.000,-Ft-os, kamat megítélése nélküli összege nem kompenzálja az őt ért sérelmet.

Az alperesek az írásbeli ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helyben hagyását kérték.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp.252.§ (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt alaptalannak ítélte.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az általa felhívott és fent részletesen ismertetett törvényi rendelkezések és a felhívott bírói gyakorlat szem előtt tartásával kellő részletességgel kifejtett indokát adta megalapozott döntésének.

Helyesen mutattak rá az alperesek az írásbeli ellenkérelmükben arra, hogy a felperes a fellebbezésében nem hozott fel olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság ne vett volna figyelembe, ne bírált volna el. Ezért az indokolásában is teljes körű elsőfokú ítéletben foglaltak megisméltése szükségtelen, azt az ítélőtábla az abban foglalt indokokra figyelemmel hagyta helyben a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján.

Az ítélőtábla a Pp.87.§ (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a fellebbezési eljárásban pártfogó ügyvéd által képviselt felperes teljes mértékben pervesztes lett, míg a 6/1986.(VI.26.) IM.sz. rendelet 13.§ (1) bekezdése és a 14.§-a alapján rendelkezett arról, hogy a felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Győr, 2012. március 27.napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: